Ч. 68 Неділя 24 марта (6 цьвітня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Словінцї про угоду з Нїмцями. — З Балкану. — Мирові переговори в Африцї)

Після ухвали, яка запала на раді коронній, зберуть ся спільні делеґациї в Будапештї вже дня 6 мая, а не 16, як було спершу заповіджено. Оба парляменти будуть в найблизшім часї візвані до вибору членів делеґациї. Цїсар приймe делеґациї дня 7 мая в королївскій палатї в Будапештї- — Президент мінїстрів др. Кербер відбув вчера конференциї з предсїдателями польского Кола, п. Яворском, ґр. Сильва Тарукою, дром Стронским і п. Ебенгохом.

Між Словінцями „Slovenski Narod“, орґан лїбералів, не перестає проповідувати компромісу в цельскій справі. Для піддержки своєї ідеї наводить історичні докази з досьвідів Чехів за остатних трийцять лїт. „Руководимо ся, каже він, найблагороднїйшими спонуками, як і сьвідомостю, що свої сили переціню́емо, а противників маловажимо. Рішенє лишаємо стирийским Словінцям, і будемо з ними солїдарні, чи они послухають нашої ради або нї. Бій в парляментї приніс побіду, але скрішив у нас переконанє, що мимо того можемо втратити цельскі кляси без винагороди. Компроміс лише тоді можливий, наколи Словінцям дадуть рівновартну винагороду, яка відповідати буде їх чести, достоїньству і потребам. Для нашого сторонництва і для Країни не бажаємо нічого“. — На иншім місци вказує „Slovenski Narod“ услівя компромісу. На вість одного віденьского дневника, що правительство думає про самостійну ґімназию низшу в Марбурзї і про уступки для Країни, заявляє „Slovenski Narod“: „Компроміс на такій основі є неможливий. Країна не входить тут в рахубу і не повинна. На нашу думку компроміс був би можливійший, якби за цельскі паралельки дано повну винагороду, то є для цельского повіта повну словіньску ґімназию, а замість марбурских паралельок повну ґімназию в Марбурзї“.

З Царгорода доносять, що один відділ війска стационований в Македонії збунтував ся. Дві компанії 18 полку піхоти, котрий одержав наказ вимаршу з Діякови до Іпеку, не услухав розказу, бо від довшого часу не діставали платнї і умундурованє було недостаточне. Замість до Іпеку помаширували без офіцирів до Прізренду, а звідтам від'їхали зелїзницею до Скоплї. Коли там дістали гроші і мундури, крикнули: „Нехай жиє султан“ і помаширували до Іпеку. — Провідник Альбанців Ісса Вольетінац, котрий довший час був інтернований на жаданє російского амбасадора Зиновєва до Митровицї, зорґанїзував там відділ Альбанців. Дня 1 с. м. прийшов на чолї 900 альбаньских повстанців до Нового Базару і там тероризує населенє погрозою різнї. Вольетінац вимовив Порті послух. — Болгарский президент мінїстер Данев вернув до Софії через Царгород. Здає ся, що болгарский премієр за порадою Росиї представить султанови на авдиенциї стан річи в Македонії і поінформує єго о становищу Болгариї в тій справі.

В брюксельских полїтичних кругах гадають, що перші правдиві вісти о ході мирових переговорів в полудневій Африцї появлять ся в понеділок дня 7 с. м., а іменно що о тих переговорах буде бесїда на засїданю анґлїйского парляменту. Брюксельскі приятелї Бурів гадають, що Анґлїя помимо того, що хоче мира, вагує ся все ще поробити такі уступки, котрі дали би спроможність до скорого покінченя війни. Бури знов мимо того, що хотять мира, уперто стоять при своїх жаданях: признаню независимости і загальній амнестиї. — В Парижи надіють ся, що мир буде вскорі заключений. Вправді мінїстерство війни в Льондонї висилає все ще сьвіжі воєнні сили до Африки, однако доки нема цїлком певних виглядів на заключенє мира, доти не може оно занехати дальших средств до веденя війни. Президент Кріґер стоїть все на непримиримім становищи, натомість відпоручники, що вернули недавно з Америки, показують ся прихильнїйшими до заключеня мира. В Парижи не сумнїваютъ ся, що більша часть анґлїйского кабінету щиро бажає полагодженя полудньово-африканьскої справи.

Новинки.

Львів дня 5-го цьвітня 1902.

— **Начальний директор галицких почт і телеґрафів, Іван Любич Сеферович** виїхав в справах урядових до Відня.

---

43) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з двайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

При сих словах подивив ся Рамері з комічною повагою на своїх товаришів, і наслїдуючи голос Амені'го, говорив дальше: Великий чоловік ріжнить ся тим від малого, що він не любить і не зважає на то, що іде під лад єго гордости і що хвилево могло би єму навіть придати ся, скоро то не дасть ся погодити з законами, котрі він признає, або з більшими цїлями, які собі визначив, а котрі би може аж по єго смерти могли бути виконані. — Отсе чув я по части від мого батька, по части сам так видумав, а тепер питаю ся вас: чи Пентаур, яко „більший чоловік“, міг лїпше з нами обходити ся?

— Ти висказав то, що менї серце вже вчера казало, — відозвав ся Анана. — Ми ділали як малесенькі люди, і замість поставити на своїм, ми пошкодили собі і Пентаурови.

Дав ся почути гуркіт над'їзджаючого воза, і Рамері відозвав ся, перебиваючи Ананї: То він. Відваги хлопцї! То я виноватий. Буком не сьміє казати мене вибити, але очами буде мене бити!

Амені злїз борзо з воза. Дверник сказав єму, що перший кольхіт і настоятель тих, що ріжуть зьвірину на жертви в сьвятини Амона в Тебах, хотять з ним поговорити.

— Нехай заждуть, — сказав на то пророк коротко. — Заведи їх тимчасом до сьвітлицї в городї. Де перший гороскоп?

Він ще й не вимовив того, коли старик, за котрим він допитував ся, виступив жваво перед него, щоби єму розповісти, що діяло ся в часї єго неприсутности. Але найстарший єрей довідав ся був вже в Тебах всего, що старий хотів конче єму розповісти.

Амені, коли виїздив із Сеті'вого дому, казав собі що рана доносити точно все, що там діяло ся. Отже коли гороскоп зачав єму розповідати, перебив він єго пристрастну жалобу, та сказав:

— Я все знаю. Ученики люблять Пентаура, і задля него зробили дурницю, а ти стрітив княгиню Бент-Анат з ним в сьвятини Гатшепсу, до котрої він впустив якусь просту женщину, заким єї очищено. То зле стало ся, і за то належить ся остра кара, але не нинї. Будь спокійний! Пентаур не уйде своєї кари, але ми будемо мусїли покликати єго назад до Сеті'вого дому, бо нам потреба єго при завтрішнім торжестві сьвята долини. Заким він буде засуджений, нехай ніхто не обходить ся з ним ворожо; о то тебе прошу, і поручаю тобі, щоби ти то сказав і другим.

Гороскоп старав ся тогди представити в ярких красках свому настоятелеви, яке то згіршенє викличе таке не впору лагідне постунованє; але Амені не дав єму договорити, лиш казав віддати собі назад перстїнь, закликав якогось молодого єрея, дав єму той дорогий перстїнь, і приказав сїсти на свій віз, що стояв перед брамою, і в єго іменя привезти Пентаура назад до Сеті'вого дому.

Гороскоп, з гнївом в души, піддав ся воли найстаршого єрея, і спитав: Чи й тим злочинцям хлопцям має уйти безкарно?

— Як Пентаурови, так і їм не уйде, — відповів Амені; — але як ти можеш називати хлопців злочинцями за їх пустоту! Дай спокій молодежи, нехай собі погуляє та попустує! Хто виховує, може наробити лиха, скоро за всім буде заглядати, та буде уміти в пору примкнути очий. Заким житє зажадає від нас сповнюваня поважних обовязків, маємо над міру богато сили, і дитина з'уживає єї на забавку, а хлопець бере до рук молот і долїтце своєї уяви, і будує собі чудові сьвіти та робить дурницї. Ти покивуєш головою, Септо; а я тобі кажу: пусті збитки хлопця, то початки діл мужчини! За то, що стало ся, покараю лиш одного з хлопців, та й тому не сталось би нїчого, як би мене не спонукували до того окремі причини, щоби єго не допустити до нашого сьвята.

Гороскоп не противив ся свому настоятелеви, бо знав, що коли Амені'му так нагло заблиснуть очи, і коли єго звичайно так спокійні рухи станут так неспокійні, як нинї, то лагодить ся щось важного.

— **З Жовкви.** Намістництво розвязало громадску раду в Жовкві за лиху господарку і установило заряд міста, до якого війшли. Генр. Гіллїх, яко управитель, др. Вол. Мацюльский, яко І. асесор, а Вол. Ґорецкий, яко II. асесор.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів у Львові** оповіщує: На підставі розпорядженя ц. к. Міністерства торговлї з дня 15 марта 1902 ч. 13010. подаєсь отсим до загальної відомости, що посилки містячі в собі товари з цукру, кандизовані овочі і т. п. в цїли уникненя спізненя при доручуваню увільнені суть від поступованя цлового при вироваджуваню до сполучених держав Великої Британії, однак лише тогди, коли докладно поданий єсть в декляраниї цловій тягар і рід вмістимости. В тій цїли пожаданим єсть, щобк в декляраииях цлових докладно подане було, з чого зміст посилки складає ся, іменно, чи з виробів цукрових (Sugar-Confectionery), чи чеколядових (Chocolad-Confectionery) чи також і з конфітур (Preserved fruits), як неменше, який єсть тягар netto товару, взглядно, наколиб більше родів товару містилось в тій самій посилцї, який єсть тягар netto кождого рода з осібна.

— **Руский театр в Станиславові** заповідає ще слїдуючі вистави: ві второк дня 8-го цьвітня „Ямарі", оперета в 3 актах Целера; в четвер 10 цьвітня „Власть тьми", драма в 5 актах Л. гр. Толстоя; в суботу дня 12 „Барон циганьский", оперета в 3 актах Стравса; в недїлю дня 13 „Невольник", образ на тлї історичнім з запорожского житя в 5 відслонах за Шевченком. — Кропивницкого: ві второк 15 „Скапаний сьвіт" штука в 4 актах і „Ніч" в 1 акті В. Оркана; в четвер 17 по раз перший на рускій сценї „Бурлака", драма в 5 актах з житя українських громадян Карпенка Карого: в суботу 19 „Дзвони з Корнєвіль" оперета в 4 актах Пляккета; в недїлю 20 передпослїдне представлене „Нещасне кохане", народна драма в 5 актах зі співами і танцями Манька; ві второк 22 цьвітня (послїдне представлене), по раз перший на рускій сценї „Катерина", велика опера в 3 актах за Шевченком Аркасова.

— **Лїтний розклад** їзди електричного трамваю у Львові пічне ся від дня 16 цьвітня. Вози трамваю будуть курсувати від 6 год. рано до 11 год. вечером. На шляху „церков сьв. Петра і Павла а личаківске кладовище" буде постійно що дня їздити один віз межи 2 а 7 годиною пополудни.

— **Фальб** заповів на цьвітень: В перших 7 днях дощі і дрібний сніг в цїлій середущій Европі. Теплота низька. Від 12 дощ, вітри, температура обнизить ся. Коло 18 сухо, трохи снїгу, температура низька. По 24 цьвітня дощі, дуже тепло, бурі.

— **Нові армати.** До спільного буджету на слїдуючий рік має бути вставлений кредит півтора до двох міліонів корон на дальші проби з полевими арматами. Тепер порішено тілько справу покритя коштів нових гірских армат і гавбиць. Для кождого корпусу армії потрібні 3 батериї по 6 армат, разом 45 батерий або 270 гавбиць. Сего року має бути заведених тілько кілька батерий. Нові армати будуть калїбру $10^1/_2$ саптиметрового, зроблені з мішанини крицї і бронзу в віденьскім арсеналї. Окрім того міністер війни домагає ся для гірскої артилериї 15 батерий по 4 армати. Взагалї цїлий кредит на новий материял гавбиць без амуниції і без конечного збільшеня числа коней і без запрягів, обчислюють до сеґорічного буджету на 6,200.000 К.

— **Обманьство на більші розміри** викрила львівска полїция. Чотири недїлї тому назад приїхав до Львова Мошко Попер, лїт 54, чоловік богатий, бувший шинкар зі Станиславова, котрий розвів ся з своєю ритуальною жінкою. Попер найняв собі помешкане в готели і жив собі спокійно. Там припитали ся до него Хаім Шлям і Йоско Ертіх, котрі довідавшись, що він богач, постановили щось видерти від него, і стали его намавляти, щоби він оженив ся і ставув з ними до спілки в торговли горівкою, фабрики мила, продажи дерева і т. п. Ерліх знайшов зараз і жінку для Попера, якусь Аделю Барт, публичну повійницю, котру назвав своячкою і особою з доброго роду. Опісля Шлям звабив Попера до себе, і так оба мантії стали натягати Попера. Казали єму давати гроші до інтересу а відтак радили єму усунути ся, бо він і так недужий а они дадуть єму удержане до смерти. Попер, чоловік недужий, годив ся на то, що они єму казали. Так витуманили ті дотепні промисловці від него насамперед книжочку станиславівскої каси ощадности на 2000 К, з того забрав Ерліх на інтерес 1200 К а Шлям 800 К. Опісля взяв Шлям другу книжочку на 2000 К. а будуча жінка Попера дістала умебльовану комнату за 140 К і тепер зачало їй незле вести ся. „Інтерес ішов", Попер тішив ся, що буде мати жінку, Шлям і Ерліх тішили ся, що будуть мати Поперові гроші а молода „вдовиця" Аделя тішила ся, що має меблї та що й їй щось дістало ся з цїлого інтересу. Тимчасом смерть попсувала весь інтерес. Попер помер дня 2 с. м. в хатї Шляма, а той чим скорше похоронив єго на другий день, і казав, що справляє похорон бідному Поперови лиш з милосердия. Все булоби пропало, як би здаєсь не Аделя, котра мабуть зле на спілці вийшла. О цїлій справі довідала ся полиция і показало ся, що Шлям і Ерліх забрали Поперови вже по смерти книжочку ощадности на 2153 К., котру він носив під панчохою на нозї, дальше книжочку уділову на 200 К., льоси і т. п.; Аделя, тепер вже подвійна „вдовиця" дістала всего лиш 50 К. відчіпного. Дальші доходженя показали, що Ерліх спровадив горівки за 1.600 К., а инші горівки суть ще в дорозї. Шляма і Ерліха арештовано.

— **Жертвою неосторожности з нафтою,** а радше свого нерозуму, стала ся служниця Мария Ґаєсь з Тарнівця, лїт 23. Она перед кількома місяцями стала на службу у одної панї на Кульпаркові, і там заналюючи дня 25 марта в печи, хотїла борзо підпалити, та назлила нафти. Що при тім стало ся, годі вже було від нещасливої довідатись; досить, що настав так сильний вибух нафти, що по части аж піч розсадило, а сама Ґаєсь в одній хвили станула цїла в полумини. і так сильно попекла собі лице, груди і руки, що єї треба було аж відставити до шпиталю, де она до кількох днів померла.

— **Жертва стріляня з моздірів.** Честь і хвалу треба Богу віддати, але парада з гуком, стуком і криком то хиба для людий і побожности в ній дуже мало. А коли вже конче

Найстарший єрей зміркував, що діяло ся в души гороскопа, і сказав:

— Тепер ти мене не розумієш; але нинї вечером на зборах вістних довідаєш ся всего. Лагодить ся щось великого! Товариші Амонової сьвятинї за рікою відступають від того, що всїм нам біло убраним повинно бути найсьвятїйшим, і незадовго станут нам в дорозї, коли прийде пора до діланя. При сьвятї долини станемо против товаришів з тамтого боку. Цїлі Теби будуть на торжестві, а тогди треба буде показати, хто уміє достойнїйше служити богам, они чи ми. Треба буде зібрати всї наші сили і без Пентаура не можемо таки ніяк обійти ся. Він мусить виступити завтра яко херґеб [1]); позавтру поставимо єго перед суд. Межи непослушними хлопцями суть наші найлїпші сьпіваки, єсть також і Анана, а він єсть управителем хору молодців; я тих нерозважних хлопців зараз переслухаю. А Рамзесів син, Рамері, належав також до тих ворохобників?

— Здаєсь, що він був одним із проводирів — відповів гороскоп.

Амені глянув на старого з многозначним усьміхом і сказав:

— Тота родина короля робить честь собі! Єго найстаршу доньку треба було яко нечисту і уперту відлучити від побожних і виключити із сьвятинї, а єго сина треба буде, здаєсь вигнати із заведеня. Ти дивиш ся на мене, як би чогось налякав ся? А я тобі кажу, що прийшла пора діланя. Але о тім нинї вечером. Тепер ще одно питанє Чи дійшла до вас вість о смерти святого барана Амонового? Так? То Рамзес сам дарував єго богови і они надали єму єго імя. То злий знак!

— Та й Апіс помер — сказав гороскоп і заголосив піднявши руки в гору.

— Єго божественна душа вернула назад до духа сьвіта — сказав на то Амені. — Маємо тепер богато роботи; передовсім мусимо показати, що ми рівня тамтим з тамтого боку, та позискати Теби для себе. Похвальне богослужене, яке маємо завтра устроїти, мусить бути таке, якого доси ще не було. Намістник Ані дав менї щедру запомогу а....

— А наші чудотворцї — перебив єму гороскоп — уміють зовсїм що иншого, як ті з Амонового дому, бо они пирують а ми вправляєм ся.

Амені потакуючи кивнув головою і сказав усьміхаючись:

— Та й нарід нас більше потребує як їх. Ті з тамтого боку ведуть єго в житю, а ми мостимо їм дорогу смерти, а при сьвітлї лекше іти без проводиря як в темноті. Ми ще годні дорівнати єреям Амона!

— Доки ми під твоїм проводом, то певно! — сказав на то гороскоп.

— І доки в сїм домі не брак людий нашого духа — докинув Амені і обернув ся ніби трохи до гороскопа, трохи до другого пророка Сетїового дому, до старого простодушного Ґаґабу, котрий приступив до них.

Оба повели его до города, де ждали на него оба єреї з чудесним серцем.

Амені повитав настоятеля жертв з Амонового дому з достойною ввічливостию, а старшину кольхітів з поважною здержаливостию, вислухав їх бесіди, придивляв ся з гороскопом і Ґаґабу серцю в скриночцї, взяв єго несьміливо тоненькими кінчастими пальцями, дивив ся задуманий на облитий всїлякими нахощами орґан і сказав поважно:

— Коли то, як ти, кольхіте кажеш, не людске серце, лиш як ти, брате з Амонового дому доказуєш, що то серце барана і що єго найшли в груди Озиріса Руі, то стоїмо тут перед загадкою, котру лиш боги можуть пояснити. Ходіть зі мною на велике подвіря! А ти Ґаґабу кажи вдарити чотири рази в бляху, бо я хотїв би скликати всїх товаришів.

Голосні звуки тамтаму понесли ся аж в найдальші кути просторих будинків. Вістні, сьвятї отцї, слуги сьвятинї і ученики збігли ся за кілька хвиль. Прийшов кождий, хто лиш був здоров, бо коли чотири рази забренїла бляха, то кождий житель дому був обовязаний явити ся на першім великім подвірю сьвятинї. Прийшов також і лікар Небзехт, бо коли почув четвертий удар перепудив ся і гадав, що десь горить.

Амені казав зібраним уставити ся в процесию, розповів здивованим слухачам, що в груди помершого побожного настоятеля сьвятинї Гатшепсу знайшло ся бараняче серце замість людского, і завізвав їх, щоби ішли за ним. Кождий, так наказав він, нехай впаде на коліна і молить ся, а він занесе серце до найсьвятїйшого місця і спитає богів, що має значити се чудо для їх вірних.

З серцем в руцї ставув Амені попереду довгого походу і щез поза занавісою найсьвятїйшого місця, вістні молили ся перед тим місцем в притворі опертім на шести стовпах, а єреї і ученики на широкім подвірю, котре кінчило ся на заході величавим підєнем на стовпах, в котрім була входова брама сьвятинї.

Може годину побув Амені в найсьвятїйшім місци, з котрого добували ся хмари кадила, відтак показав ся з золотою вазою виложеною дорогими каменями.

Єго висока стать красувала ся тепер в богатих ризах, а перед ним ішов єрей і ніс посудину держачи єї обома руками високо в гору аж понад своєю головою.

Амені не спускав ока з вази та ішов за нею хиляючись в покорі і опираючись на свою довгу палицю.

Вістні клонили ся до землї дотикаючись єї чолом, а єреї і ученики впали лицем до землї, коли побачили свого гордого учителя, як він ступав з такою покорою і побожностию. Аж коли Амені вийшов на середину подвіря і ставув на ступенї вівтаря, на котрім тепер приміщено вазу з серцем, підняли ся вірні і слухали слів найстаршого єрея, котрий грімким голосом і торжественно відозвав ся:

---

[1]) Бесїдник від сьвята. Еберс єсть того погляду, що херґеби були єреями а не кольхітами, як доказують деякі другі учені.

хтось хоче мати й параду, то нехай же бодай буде при нїй осторожний. У нас в краю буває денеде звичай стріляти у великі сьвята з моздїрів або рушниць. При таких нагодах бували вже нераз страшні нещастя, але мимо того люди ще не відвикли від такої паради, котра певно і Богу не угодна. Таке нещастє при стріляню з моздїрів стало ся дня 30 марта у Гвозници горішній, повіта стрижівского. Підчас ресурекциї, яка відправляла ся в тамошній латиньскій церкві, стріляно коло церкви з моздїрів і один моздїр з незвістної причини пук та розлетїв ся на кусні. Один такий кусень вдарив селянина Івана Ковальского в бік так сильно, що той до двох годин помер.

— **Муки Танталя** мусів натерпіти ся 19-лїтний челядник різницкий в Парижи Шарль Гарно, котрого онгди арештовано на улици яко бездомного волоцюгу. Як той грецкий герой, страшно голодував, а мимо того, що яблока нахиляли ся єму майже до рота, не міг їх вкусити, бо они втікали, так і Гарно мав книжочку каси ощадности на звиш 500 франків, а не міг на ню гроший дістати. Коли єго арештовано, знайдено при нїм книжочку і він поставив доказ, що она єго власність, але він не може взяти гроший на ню, бо потребує до того двох сьвідків, що платять податки і посьвідки приналежности. Він того не може роздобути і таки мусить голодувати та мерзнути мимо того, що має гроші. Комісар поліциї віддослав „жертву ощадности“ до нічлого пристановища, а урядники того заведення допомогли Гарнорови видобути гроші з каси.

— **Нещаслива пригода.** Никола Чорний, господар ґрунтовий з Гайворонки працював дня 21 марта в своїм власнім ломі каміня. Підчас роботи урвала ся земля і приспала єго та побила так сильно, що він до кількох годин по тім помер.

— **Коли кому снить ся як би на яві.** Цїлий Відень був онгди під вражінєм великого убийства, котрого мав допустити ся якийсь невислїджений розбійник. Тимчасом цїла та вість як і крики в ночи та збіговиско на улицях були лиш наслїдком того, що якомусь молодому мужчинї, досьвіта о 4 год приснило ся, що єго хтось хоче убити. Коли поліциян о тій порі переходив улицею Нусдорфскою з дому ч. 4 чути було крики, а на бальконї появила ся якась пані лише в сорочцї та кричала з цїлої сили: „Ратуйте! Розбійники!“ То зачули два фіякри і поїхали зараз на поліцию і привезли 7 поліциянів. Опісля ті, поліция і два инші фіякри та той поліциян, що був на улици зайшли всї разом осторожно до дому, звідки неслись крики. Там зайшли до помешканя пані Емми Вестфрід і застали єї найстаршого сина перепудженого в найвисшім степени. Єму снило ся щось і в тій хвили збудив єго якийсь шелест; єму здавало ся, що видить якогось мужчину пребраного в дамскі сукні і навіть привиділось, що він добуває ся до комоди. Ба єму здавало ся, що той чоловік навіть єго діткнув ся в лице і тогди він наробив крику та збудив всїх дома взиваючи їх на ратунок. Тогди пані Вестфрід вискочила з постели і вибігла на ґанок та стала кричати з цїлої сили, аж збігла ся поліция і на улици зробило ся збіговиско. Остаточно показало ся, що то все був лиш сонний привид.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Стацию зелїзничу Лубна на зелїзници льокальній Раковнїце—Мляц урядженy досі тільки для руху особового і пакункового, отворено з днем 20 марця с. р. для загального руху.

Телеґрами.

Будапешт 5 цьвітня. В угорскім соймі відбувала ся вчера дальша дискусия над буджетом міністерства торговлї.

Білгород 5 цьвітня. На жадане міністра війни Антонича ухвалила скупщтина підвисшити число войска в часї мира з 12 на 17 тисяч людий.

Капштадт 5 цьвітня. Команданти Бурів Кемп і Делярей перебувають тепер коло президента Штайна.

Софія 5 цьвітня. Урядова часопись містить заяву правительства, що оно мусить як найстрожше виступити против насильств і забурень в Македониї, але нїяке болгарске правительство не може замкнути границї для Македонцїв, що глядають захисту в Болгариї.

Тифліс 5 цьвітня. В околицях Шемахи дало ся чути вчера нове землетрясєнє. Землетрясєнє не було сильне і нїхто з людий не потерпів.

Надіслане.

— **Добре часом комусь пригадати,** що о чімсь пожиточнім забув, або щось користне перевидїв. Вже від десять лїт перестерігаємо родини для власного добра, щоби звичайній каві надати той для здоровля так пожиточний додаток Катрайнера Кнайпівску каву солодову. На жаль треба ще численним матерям і господиням пригадувати, що Катрайнера Кнайпівска солодова кава єсть одинокою домішкою, котра не лиш смак кави поліпшає, але робить єї заразом нешкідливою здоровлю людскому, бо надає їй власности солоду, котрий дуже спасенно дїлає на орґанізм чоловіка. Катрайнера Кнайпівска солодова кава має також і тоту свою непорівнану вагу, що можна єї чисту, то єсть без домішки звичайної кави уживати, в тих случаях, де лїкарі забороняють каву звичайну уживати заступає єї зовсїм Катрайнера Кнайпівска солодова кава. Ті добрі прикмети солодова кава посїдає лиш в оріґінальних пачках Катрайнера, але всїлякі підроблюваня, або кава солодова продавана на вагу, єсть звичайним паленим солодом, котрий нїколи тих добрих свойств мати не може.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі пояснення в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїнї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

— Поклоніть ся ще раз! Дивуйтесь, моліть ся і дякуйте! Благородного настоятеля жертворізів сьвятинї Амона в Тебах не обманула єго штука, бо в побожній груди нашого Руї знайдено серце барана. В найсьвятійшім місци чув я виразно голос божества, а чудесною була бесїда, яку отсе ухо чуло. Вовки роздерли сьвятого барана Амона в єго сьвятинї над тамтим берегом ріки; але серце божественного зьвіряти перенесло ся в грудь побожного Руї. Стало ся велике чудо і рідкий знак показали нам боги. Души найвисшого несподобалась пробувати в не зовсїм сьвятім барані і она шукала собі чистїйшої посудини та й знайшла єї в благороднїй груди нашого Руї, і в отсій посьвяченій посудинї. В нїй буде зберігати ся серце, аж доки до Амонової кошари не вступить новий баран, пожертвований достойнїйшою рукою. Отсе серце буде поставлене межи найсьвятїйші мощі: оно має силу ісціляти неодного недужого; та й віщі суть слова, які показались виписані на димі кадила, а котрі годить ся вам почути слово в слово: „Високе піднимає ся висше, а що вивисшало ся, впаде низько незадовго“. Встаньте, пастофори! Ідїть по сьвяті образи, винесїть їх на двір, поставте божественне серце попереду походу і нехай сьвятиня залунає від похвальної піснї. А ви неокори беріть палицї та сповіщайте у всїх сторонах міста велике чудо, якого нас удостоїли боги!

Коли процесия обійшла сьвятиню і розійшла ся, попращав ся настоятель жертворізів з Аменїм, поклонив ся низько і після звичаю та сказав майже з ворожою холодностию:

— Ми в сьвятини Амона будемо знати за що уважати то, що ти чув в найсьвятїйшім місци. Стало ся чудо, та й король нехай довідає ся, як то було і якими словами єго сповіщено.

— Словами найвисшого — відповів найстарший єрей з повагою, відклонив ся тамтому другому і обернув ся до громадки єреїв, що розмавляли о подїї сего дня.

Аменї розвідував ся у них о приготовленях до завтрішного сьвята і казав відтак закликати першого гороскопа та завести ворохобних учеників на шкільне подвірє.

Старик дав знати, що Пентаур вже вернув і пішов за управителем школи до увільнених вязнів, котрі приготовлені на найгірше і певні тяжких кар сьміяли ся до розпуки, коли князь Рамері зробив предложенє, щоби насамперед, коли їх засудять клячати на горосї, єго добре зварено.

— Будуть довгі шпараґи [2]) не горох — сказав якийсь другий ученик і ніби вдарив ся по плечах.

Роздав ся знову голосний сьміх, але й притих зараз, скоро дали ся почути добре знанї кроки Аменїго.

Кождий побоював ся як найбільшої біди, а коли верховний єрей станув перед ними, то навіть і Рамері му відхотїло ся сьміяти, бо хоч Аменї й не був обурений анї не споглядав грізно, то все-таки в єго особі пробивала ся така повага, що кождий видів в нїм судию, против вироку котрого не було нїякого відклику.

На їх диво Аменї промовив до нерозважних молодцїв добротливо, новалив спонуку їх вчинку, привязанє до вельми даровитого учителя, але відтак представив їм ясно і з цїлою повагою, як нерозумний був спосіб, котрим они хотїли свою цїль осягнути.

— Подумай собі — звернув ся він до князя — що твій батько переніс би якогось ґенерала, котрий би після єго погляду був би лїпший на то місце, із Сириї до Куси, а єго войско із за того перейшло би на сторону ворога! Як би то тобі сподобало ся?

(Дальше буде).

[2]) Єгиптяни знали шпараґи. Після Плїнія варили Єгиптяни шпараґи у винї і брали то вино до рота проти болю зубів.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жадане Заряд.

„Днїстер“

товариство взаїмних обезпечень у Львові, ринок ч. 10 дім „Просьвіти“, одиноке руске товариство асекурацийне, **обезпечає будинки, інвентар живий і мертвий, збіже і пашу** на случай пожару. „Днїстер“ припоручили Впр. Митрополит і Преосьв. Епископи Всч. Духовеньству і всїм вірним для обезпечення **церквей, приходств, будинків громадских, шкільних і селяньських.**

„Днїстер має 645 тисяч власних фондів.

Оплата премії есть уміркована, а шкоди виплачують ся дуже скоро і совістно. Чистий зиск розділює „Днїстер“ межи своїх членів яко звороти з премії. В роцї 1900 і 1901 виносить зворот по 8%. Члени „Днїстра“ можуть затягати позички в Банку краєвім, в касах ощадности і в тов. кред. „Днїстер“. Через „Днїстер“ можна обезпечатись на житє — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д. — а з провізиї від тих обезпечень відступає „Днїстер“ часть на рускі публичні цїли. „Днїстер“ дає радо селянам аґенциї, де близько нема аґенциї „Днїстра“, а аґенти „Днїстра“ заробили вже близько 350.000 провізиї.

„THE BEAVER LINE“
Rotterdam.

Найдешевійший, найвигіднїйший і **прямий** перевіз до **Канади!!!** дають сьвітлі, скорі і почтові пароходи тов. „Beaver Line“.

Цїни їзди суть:

до **Квебеку** (Quebec) зр. **60**
до **Вінніпеґу** (в Маніт.) зр. **88**
до **Едмонтону** (в Альб.) зр. **125**
до **Калгари** (Calgary, в Альб.) зр. **121**
до **Йорктону** (Yorkton, в Асеин.) зр. **104**
до **Прінц Альберт** (в Саскаг.) зр. **115**

і т. д.

Від'їзд з Роттердаму **кождої суботи.**

Близших інформаций у всїх справах уділяє контора тов. **„The Beaver Line“ Rotterdam,** Wijnstraat 128 Holland.

„Днїстер“

товариство взаїмного кредиту, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

Вкладки щадничі принимає на 4%.

Позичок уділяє на 6½% на вексли і скрипти за інтабуляциєю або за порукою. Сплату позичок розкладає від 3 до 10 лїт. Позичку може дістати тілько обезпечений в „Днїстрі“ від огню, если приступить в члени товариства кредитового „Днїстер“ і викаже відповідну гіпотеку.

Удїл членьский виносить 50 кор., а вписове 2 К.

Вплачені удїли з кінцем 1901 року виносили 81.160 кор., стан позичок виносив 869.345 К, вкладок щадничих було 1063 на 900.193 К, членів було 2.006.

„Днїстер“ уділяє що року з чистого зиску датки на рускі публичні цїли — на церкви, бурси, школи — і розділив вже 8.840 кор.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фенигів. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Найвисші відзначення від Дирекциї дібр Єго ц. і к. Вел. Цїсаря Франц Йосифа І., від корол. угорских домен, від Вис. ц. к. Міністерства рільництва і ц. к. господарского Товариства у Відни і Академії винаходів в Парижи.

Ориґінальні машини рільничі

Ф. ВІХТЕРЛЬЕ в ПРОСЦІЙОВІ

а іменно: звані січкарнї „Ню Модель“, „Польонія“, „ТН“ і „ТНА“ о 3 і 4 ножах, сївники рядові „Монтанія“, молотїльні з кованими щитами, криті кірати і т. п. Машини до очищування збіжа почавши від 78 К., трієри, праси до олію, ваги, сикавки огневі, знаряди ковальскі, міхи, бормашини, як і машини до шиття,

з першорядних фабрик, поручають найдешевше

І. НАЙБЕРҐЕР і С-ка, Львів.

Склади у власнім домі при ул. ГОРОДЕЦКІЙ ч. 53, де також всїлякі замовлення просимо присилати.

Красний промисл!

Лиш власного виробу

НАВОЗИ ШТУЧНІ

Перше галицке Товариство акцийне для промислу хемічного давнїйше „Спілка командитова“

ЮЛІЯ ВАНҐА

у Львові ул. Костюшка ч. 5 (в партері)

Специяльні навози під бараболї, хміль і бураки.

Гаранция складників і походження.

Дуже красний образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Сверским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого, Львів

ул. Руска ч. 3.

АНТІН РУЛЬФ

ПОЗОЛОТНИК

виготовлює золочення **престолів і іконостасів по церквах**, як також відновлює старі рами і виготовлює всї в обсяг золотництва входячі роботи.

Львів, ул. „За Зброївнею“ ч. 5.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також препумерату на всї дневники краєві і заграничні.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениг. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).